

Sygn. akt **V Ca 588/16**

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bogusława Jarmołowicz-Łochańska
Sędziowie:	SO Maria Dudziuk (spr.) SR Dorota Walczyk
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. S.**

przeciwko **(...) Bank (...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie

z dnia 16 października 2015 r., sygn. akt XVI C 1100/15

1. oddala apelację;
2. zasądza od B. S. na rzecz (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 588/16

TRANSKRYPCJA UZASADNIENIA USTNEGO

Powód B. S. wniósł o nakazanie pozwanemu (...) Bank (...) S.A. aby nadał mu dostęp do rachunku bankowego, którego posiadaczem jest E. S. za pośrednictwem elektronicznych kanałów dostępu. Wyrokiem z 16 października 2015 roku Sąd Rejonowy to powództwo oddalił i nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony pozwanej.

Z tym rozstrzygnięciem nie zgodził się powód wywodząc apelację i zarzucając zaskarżonemu wyrokowi w szczególności naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest artykułu 229 kpc, 233 § 1 kpc, jak i również naruszenie przepisów prawa materialnego przez naruszenie przepisów o wykładnię oświadczeń woli, co skutkowało błędną wykładnią przepisów regulaminu przez przyjęcie przez Sąd, że matka powoda posiadaczka rachunku powinna była zawrzeć umowę o świadczenie usług bankowości elektronicznej. W apelacji zawarto również zarzut nierozpoznania istoty sprawy przez oparcie rozstrzygnięcia na błędnym uznaniu, że powództwo jest przedwczesne.

Sąd Okręgowy oceniając zasadność apelacji doszedł do przekonania, iż apelacja powoda podlegała oddaleniu, pomimo, że część zarzutów okazała się trafna. Rację ma, bowiem w ocenie Sądu skarżący, że wykładnia regulaminu rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego, który miał zastosowanie do umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego matki powoda E. S. nie prowadzi do wniosku, że w celu uzyskania dostępu do usług bankowości elektronicznej posiadacz rachunku był zobowiązany do zawarcia dodatkowej umowy dotyczącej usług bankowości elektronicznej. Wprawdzie § 25 ustęp 1 regulaminu stanowi, że posiadacz rachunku uzyskuje dostęp do usług bankowości elektronicznej po zawarciu umowy oraz dokonaniu aktywacji elektronicznych kanałów dostępu, jednak § 2 ustępu 32 regulaminu jednoznacznie wskazano, że użyte w regulaminie określenie umowa oznacza umowę o prowadzenie rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego. Nie było natomiast sporne w sprawie, że taka umowa była zawarta pomiędzy bankiem a E. S.. Wobec tego uwzględniając także § 2 ustęp 2 i 7 regulaminu należy wywieść, że posiadacz rachunku mógł uzyskać dostęp do usług bankowości elektronicznej po złożeniu bankowi stosownej dyspozycji w tym zakresie.

Ponadto jak wynika z § 25 ustęp 5 regulaminu, na pisemny wniosek posiadacza rachunku pozwany bank był zobowiązany nadać pełnomocnikowi posiadającemu pełnomocnictwo stałe bez ograniczeń do dysponowania rachunkiem, to jest pełnomocnictwo, o którym mowa w § 6 ustęp 2 punkt 1 regulaminu, dostęp do rachunku za pośrednictwem elektronicznych kanałów dostępu.

Niemniej jednak dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne jest, że powodem jest B. S., a udzieleniu mu pełnomocnictwa czy to w formie notarialnej 16 maja 2011 roku, czy tak zwanego pełnomocnictwa wewnętrznego z 2006 roku, to jest wykreowanego w ramach łączącego E. S. z bankiem stosunku rachunku bankowego nie spowodowało, że rachunek bankowy prowadzony do tej pory dla E. S. stał się rachunkiem wspólnym. Ten prowadzony jest, bowiem dla kilku osób fizycznych w oparciu o przepis artykułu 51 Prawa bankowego. Powód nie stał się, zatem posiadaczem rachunku bankowego, czyli stroną umowy rachunku bankowego zawartej z bankiem. Stronami takiej umowy nadal są wyłącznie pozwany bank (...). Wobec tego, nawet gdyby uznać, że pozwany bank był zobowiązany dokonać czynności, o której mowa w § 25 ustęp 5 regulaminu, zgodnie z dyspozycją posiadacza rachunku E. S., która złożyła ją per procura, to jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, powód, którego nie łączy z pozwanym żaden stosunek prawny nie posiada legitymacji czynnej do wystąpienia z niniejszym powództwem. Wszelkie czynności prawne dokonywane przez powoda, jako pełnomocnika w imieniu i w interesie mocodawczyni odnoszą, bowiem skutek nie wobec jego samego, ale bezpośrednio wobec reprezentowanej E. S.. Zatem to E. S., jako posiadaczka rachunku mogłaby ewentualnie żądać nadania swojemu synowi dostępu do jej rachunku bankowego za pośrednictwem elektronicznych kanałów dostępu, to jest spełnienie świadczenia z § 25 ustęp 5 regulaminu. Aby ochrona prawna w drodze konkretyzacji norm prawa materialnego mogła być przez Sąd udzielona, musi być ona być żądana na rzecz osoby, której służy dane uprawnienie materialne wobec innej osoby, a nadto z żądaniem udzielenia tej ochrony musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Sprawa dotycząca określonego stosunku prawnego nie może być, zatem wszczęta przez jakikolwiek podmiot, lecz jedynie przez podmiot określony, któremu służy to uprawnienie.

Uznając, zatem, że z wyjątkiem omówionym na wstępie Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń, które zostały oparte na wszechstronnie rozważanym materiale dowodowym ocenionym prawidłowo, które Sąd II instancji przyjmuje za własne, podzielając ocenę prawną powództwa w zakresie dotyczącym braku legitymacji czynnej powoda, Sąd Okręgowy apelację oddalił orzekając na podstawie artykułu 385 kpc.

O kosztach w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięto na podstawie artykułu 98 kpc.